

Infra Hebdomadam quartam Octobris.
 citur, sepultura neque peregrina usus, neque patrio sepulchro participans.

Tua est potentia, tuum regnum Domine: tu es super omnes gentes: * Da pacem Domine in diebus nostris. **V.** Creator omnium Deus, terribilis & fortis, iustus & misericors. Da pacem. **Gloria Patri. Da pacem.**

S A B B A T O.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. *Cap. 6.*

Sed non post multum temporis misit rex Antiochus senem quemdam Antiochenum, qui compelleret Judæos, ut se transferrent a patris & Dei legibus: contaminare etiam quod in Jerosolymis erat templum, & cognominare Jovis Olympii: & in Garizim, prout erant hi qui locum inhabitabant, Jovis Hospitium. Pessima autem & universis gravis erat malorum incursio: nam templum luxuria & comessationibus Gentium erat plenum, & scortantium cum meretricibus, sacrasque adibus mulieres se ultrò ingerebant, intrò ferentes ea, quæ non licebat.

V. Refulsit sol in clypeos aureos, & resplenderunt montes ab eis: * Et fortitudo Gentium dissipata est. **V.** Erat enim exercitus magnus val-

de, & fortis: appropriavit Judæ, & exercitus ejus in prælio. **Et.**

Lectio ij.

Allare etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur. Neque autem sabbata custodiebantur, neque dies solemnes patri servabantur, nec simpliciter Judæum se esse quisquam confitebatur. Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: & cum Liberi sacra celebrarentur, cogebantur hædera coronati Libero circumire. Decretum autem exiit in proximas Gentilium civitates, suggerentibus Ptolemæis, ut pari modo & ipsi adversus Judæos agerent, ut sacrificarent: eos autem, qui nolent transire ad instituta Gentium, interficerent: erat ergo videre miseriam.

V. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: * Et facta est læticia magna in populo. **V.** In hymnis & confessionibus benedicebant Domino. **Et.** **Lectio iij.**

Uæ enim mulieres delatæ sunt natos suos circumcidisse: quas, infantibus ad ubera suspensis, cum publice per civitatem circumduxissent, per muros præcipitaverunt. Alii vero, ad proximas coeuntis speluncas, & latenter sabbati diem celebran-

brantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensunt, eò quod verebantur propter religionem & observantiam, manu sibi met auxilium ferre. Obsecro autem eos, qui hunc Librum lecturi sunt, ne abhorrescant propter adversos casus, sed repitent ea, quæ acciderunt, non ad interitum, sed ad correctionem esse generis nostri.

V. In hymnis & confessionibus benedicebant Domino: * Qui magna fecit in Israël, & victoriam dedit illis Dominus omnipotens. **V.** Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino. Qui magna. **Gloria Patri. Qui.**

S A B B A T O

Ante Dominicam quintam Octobris, nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit Kalendis Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tua est potentia, tuum regnum Domine, tu es super omnes gentes: da pacem Domine in diebus nostris.

DOMINICA V.

Octobris.

In primo Nocturno.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. *Cap. 6. d.*

Igitur Eleazarus unus de primoribus Scribarum, vir ætate provectus, & vultu decorus, aperto ore hians, compellebatur car-

nem porcinam manducare. At ille ploriosissimum mortem magis quam odibilem vitam complectens, voluntarie præbat ad supplicium. Intuens autem quemadmodum oporteret accedere, patienter sustinens, destinavit non admittere illicita propter viræ amorem. Hi autem qui astabant iniqua miseratione commoti, propter antiquum viri amicitiam, tolerantem cum secreto, rogabant afferi carnes, quibus vesci ei liceret, ut simularetur manducasse, sicut rex imperaverat, de sacrificiis carniibus: ut, hoc facto, à morte liberaretur: & propter veterem viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem.

V. Adaperat Dominus cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem in diebus vestris: Concedat vobis salutem, & redimat vos à malis. **V.** Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. **Concedat.**

Lectio ij.

At ille cogitare cepit ætatis ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingentem nobilitatis enitiam, atque à piero optima conversationis actus: & secundum sanctæ & à Deo conditæ legis constituta, respondit cito, dicens, præmitti se

vellem infernum. Non enim
 zati nostre dignum est, in-
 quit,ingere: ut multi adoles-
 centium, arbitantes Eleaza-
 rum nonaginta annorum
 transisse ad vitam alienigena-
 rum, & ipsi propter meam
 simulationem, & propter
 modicum corruptibilis vite
 tempus decipiantur, & per
 hoc maculam atque execra-
 tionem mea senectuti con-
 quiram. Nam etsi in presen-
 ti tempore supplicis homi-
 num eripiar, sed manum
 Omnipotentis nec vivus,
 nec defunctus effugiam.
 Quomobrem fortiter vita ex-
 cedendo, senectute quidem
 dignus apparebo, adolescenti-
 bus autem exemplum forte
 relinquam, si prompto an-
 imo ac fortiter pro gravissi-
 mis ac sanctissimis legibus
 honesta morte perfungar.
 His dictis, confestim ad
 supplicium trahetur.
 Exaudiat Dominus orationes
 vestras, & reconcilietur
 vobis, nec vos deserat in
 tempore malo: Dominus
 Deus noster. Det vobis
 cor omnibus, ut colatis
 eum, & faciatu eius volun-
 tatem. Dominus.

Lectio iij. Cap. 7.

Contigit autem & septem
 fratres una cum matre
 sua apprehensos compelli a
 rege edere contra fas carnes
 porcinas, flagris & zureis
 cruciatis. Unus autem ex

illis, qui erat primus, sic
 ait: Quid queris, & quid
 vis discere a nobis? parati
 sumus mori magis, quam pa-
 tris Dei leges pravaricari.
 Iratus itaque rex, iussit sar-
 tagines & ollas aneas suc-
 cendi: quibus statim succen-
 sis, iussit ei qui prior fuerat
 locutus amputari linguam:
 & cute capitis abstracta,
 summas quoque manus &
 pedes ei prescindi, ceteris
 ejus fratribus & matre inspi-
 cientibus. Et cum jam per
 omnia inutilis factus esset,
 iussit ignem admoveri, &
 adhuc spirantem torreretur
 in sartagine: in qua cum diu
 cruciaretur, ceteri una cum
 matre invicem se hortaban-
 tur mori fortiter.

Congregati sunt inimici
 nostri, & gloriantur in vir-
 tute sua: contere fortitudi-
 nem illorum Domine, & dis-
 perge illos: Ut cognoscant,
 quia non est alius qui pugnet
 pro nobis, nisi tu Deus nos-
 ter. Disperge illos in virtute
 tua, & destrue eos protec-
 tor noster Domine. Ut cog-
 noscant. Gloria Patri. Ut.

In secundo Nocturno.
 Sermo sancti Gregorii
 Nazianzeni.

Orat. 20. de Machabeis.

Lectio iij.

Leazarus primitivae eor-
 num qui hic ante Chris-
 tum sunt passi, quem-
 admodum post Christum Ste-
 pha-

phanus. Is vir & sacerdos &
 senex, canus capillis, canus
 & prudentia, prius quidem
 pro populo sacrificabat &
 orabar: nunc autem semet-
 ipsum hostiam obtulit Deo
 periclitissimam ad totius po-
 puli expiationem, faustum
 certaminis initium, ad quod
 loquens pariter ac tacens co-
 hortabatur. Obtulit autem
 & filios septem, suz fructus
 disciplinae, hostiam vivem-
 tem, sanctam, beneplacitam
 Deo, omni legali sacrificio
 splendidiorem & puriorem:
 quae sunt enim filiorum, ad
 patrem referri, & quissimum
 ac justissimum est.

Impeum inimicorum ne
 timueritis: memores estote,
 quomodo salvi facti sunt
 patres nostri: Et nunc
 clamemus in caelum, & mi-
 sererebunt nostri Deus noster.
 Memento mirabilium
 ejus, quae fecit Pharaoni,
 & exercitui ejus in mari Ru-
 bro. Et nunc.

Lectio v.

Et tum generosi & mag-
 nanimi pueri, generose
 matris nobilis proles, glori-
 osi veritatis propugnato-
 res, Antiochi temporibus
 excelsiores, veri Mosiacae
 legis discipuli, paternorum
 rituum observantissimi, nu-
 meras apud Hebraeos lauda-
 bilis, & propter septenarie
 quietis mysterium venerabi-
 lis, unum spirantes, unum

spectantes, unum illud ad vi-
 tam iter agnoscetes, ut
 mortem Dei causa suscipe-
 rent: non minus animis fra-
 tres quae mori oportebat, inter
 se mutue corporis amuli: o-
 rem admirandam! tormenta
 quasi thesauros praeripientes,
 pro magistra lege pericula
 subeuntes, quae non magis
 illata formidabant, quam re-
 licta requirebant: unum il-
 lud veriti, ne tyrannus a
 poenis desisteret, ne quis ip-
 sorum sine coronae premio
 discederet, ne inviti fratres
 alii ab alio se jungerentur,
 & ne, in eo discrimine cruci-
 atibus erepti, mala victo-
 ria superarent.

Congregati sunt Gen-
 tes in multitudine, ut di-
 micent contra nos, & igno-
 ramus quid agere debeamus:
 Domine Deus, ad te sunt
 oculi nostri, ne pereamus.
 Tu scis quae cogitant in
 nos: quomodo poterimus
 subsistere ante faciem illo-
 rum, nisi tu adjuves nos
 Domine.

Lectio vi.

Rat ibi fortis & genero-
 sa mater, puerorum sim-
 uli ac Dei amans, cujus
 materna viscera supra natu-
 ra consuetudinem dilata-
 bantur. Non enim filio-
 rum, qui in tormentis erant,
 miserabatur, sed timore
 angebatur, ne non ea sus-
 ciperent: neque magis
 eos,